

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiac 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként — 5 óra között található. Kis-Küküllőmegyei érdeklő közlemények Gyön-
gyössy István társaszerkesztőhöz Dicső-Szent-
Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.
Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapestben, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (János, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppell Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mossek Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirtetés irodájában.

Brassó, 1890. július 22.

—nn. Dr. Rieger László, egykor a legünnepeltebb, ma a leggyűlöltebb és leg-rágalmazottabb ember Csehországban. Egy hosszú, népe önzetlen szolgálatában eltöltött élet jutalma az, hogy veje, dr. Bráf, az egyetlen ember, ki róla népgyűlésben tisztelettel mer szólni.

Mélyen megható az a levél, a melyben a népétől elhagyott és elítélt vezér nemzete végzetes hálátlanságát panaszolja s bejelenti visszavonulását.

Rieger bukását és panaszát egyenesen tragikusá teszi, hogy élete egyetlen igazán államférfiúi actiójának közepén tehetetlenül vissza kell vonulnia, mert feltámad ellene saját multja, mert nem bír azzal a népszellemmel, melyet maga teremtetett és maga nevelt nagyra.

Rieger addig izgatott Ausztria ellen, addig erősítette a németek elleni gyanakodást és gyűlöletet, hogy ezzel saját népe nemzeti érzületét és önértékét táplálja, míg ez a gyanú, ez a gyűlölet betöltötte a cseh nép egész valóját. A vezér azt hitte, hogy eszközül használhatja a fajgyűlöletet népe felrázására, melyet, ha az egyszer ereje és feladata tudatára ébredt, könnyű lesz más, kevésbé romboló eszközökkel felcserélni.

Mert tagadhatatlan, hogy nem a rombolás volt Rieger végcélja, hanem az építés. Ujra ki akarta építeni a cseh közjogot, biztosítani elszigetelt népe nemzeti fenmaradását, helyreállítani a cseh korona régi fényét.

Be kellett látnia, hogy Európa jelen viszonyai között Csehország hiába törekednék teljes függetlenségre, hogy célját csak a monarchián belül, csak a monarchia többi népeinek hozzájárulásával érheti el. Azért, mikor népe közérzete, önértéke eléggé megerősödött, hogy Csehország komoly hatalmi factor lehessen a monarchia politikai életében, igyekezett azt a régi loyális utjára visszavezetni, kereste s keresnie kellett a németekkel való kiegyezést, kibékülést.

Egy rövid, szép hétig úgy is látszott, mintha a vezér terve sikertűlt volna, mintha a kiegyezés műve létesülne.

Annál keservesebb volt a kiábrándulás. Csakhamar kitűnt, hogy Rieger régi demagog izgatása nagyon is eredményes volt, hogy a monarchia s a németek ellen szított gyűlölet és gyanú nagyon is mély gyökeret vertek.

Hiába fejtegette most Rieger a cseheknek e kiegyezés óriási előnyeit és áldásait, hiába bizonyította a kormány bölcsességét és a német vezértérfiak loyálisát, hazafias mértéktartását: mintsem bizalommal legyenek a kormány s a németek iránt, inkább elfordultak saját vezértől is; mintsem kibéküljenek régi gyűlölt ellenségükkel, meggyűlölték magát Rieger-t. A kiegyezés a csehekre nézve csak átkos lehet, mert hisz a németek is jónak fogadták el. Hiába hivatkoznak ő Felségére, mint e kiegyezés legfőbb protectorára: a ki egykoron Moszkvába zarándokolt és III. Napoleonnal pactált, oly alaposan kiirtotta népe loyális érzelmeit, hogy ennek huszita ildomtalanságát és centrifugális ösztöneit most senki sem képes fékezni, legkevésbé maga Rieger.

Nagyon értjük Rieger elkeseredését, mikor látja, hogy népe a mai válságos időben bűnös könnyelműséggel és elbizakodással vezér nélkül, egység nélkül olyan harcra roham, mely az utolsó ötven év minden vívmányát, a közel jövő minden reményét veszélyezteti. De ki kicsinyelte, becsmérelte mind e vívmányokat leginkább, hogy a még nélkülözöttekért annál szenvedélyesebben sóvárogjanak; ki csigázta fel a csehek önértékét az örült önindulásig?

Ha a cseh nép nem tartja vissza nyugalomba vágyó vezérét — s erre eddig nem mutat egyetlen jel sem — ha az ó-cseh párt az utolsó perczben össze nem szedi magát, a mire még kevesebb a kilátás: akkor a csehek nem sok idő múlva az oppositio kenyerét fogják enni s az ez egyszer keserű, kemény falat lehet.

A lengyelek, kiknek minden nemzeti szükkebliségiük és önzésük mellett kiváló mértékben van politikai érzékük és tapintatuk, egy perczig sem fognak habozni, ha a birodalom életérdekei azt fogják kívánni tőlük, hogy a

szabadelvű németekkel alkossanak többséget. s akkor a cseheknek lesz módjuk megismerni a késő bánat minden kellemét.

Hogy a lengyeleknek szláv többség kellemesebb, az bizonyos, de hogy pusztán szláv testvériségből nem engedik megingatni az egyetlen állam létalapjait, mely nemzeti aspirációik képviselője lehet, az még bizonyosabb.

Nekünk magyaroknak mindegy az, kikből alakul az osztrák parlament többsége, de a mi nem lehet előttünk közönyös, a mit szívvel-lellekkel kívánuunk kell, az az, hogy elválhatatlan szövetséges társunk egészségesen, szerencsésen fejlődjék, hogy velünk együtt annál biztosabb erőben nézhessen a komoly jövő nagy feladatai elé.

Külföldi krónika.

Dr. Rieger abban a levélben, melyet az Ol-műtzen megjelenő „Pozer“-hoz intézett ezeket mondja: „Engem az utóbbi időben minden módon megtámadtak és gyaláztak. Én ez ellen nem védekeztem, meg lévén győződve, hogy, ha előbb nem, halálom után igazságosan fognak megítélni. Azt hiszik talán, hogy az ügyek jobban fognak menni, ha az eddigi organisatio megszűnik, ha nem lesz vezérlet és az emberek terv nélkül fognak ide-oda futkosni? Nem volt-e mindig az a szlávok hibája, hogy nem ismernek el tekintélyt és nem őrzik meg a fegyelmet és organisatiót, úgy, hogy apránként elnyomattak a jól organisált németektől? Az önfentartási ösztön vezérli a bárányokat és madarakat is, hogy az erősebbet és tapasztaltabbat kövessék. Szabad-e ennek egy népnél másképp lenni? Én nem saját érdekemben beszélek; hetvenkét éves vagyok és azonkívül a politikai színtérről visszalépni szándéksom. De szerencsétlenség volna, ha ilyen nézetek hatalmasan elterjednének népünkben, mert akkor szervezés és vezérférfi nélkül állana“. Rieger aztán így folytatja: „Ha a nemzet vezetése rossz volt, ha hibákat csinált, akkor ez magának a nemzetnek és képviselőinek volt hibája, vagy szerencsétlensége, hogy nem voltak neki jobb férfiai, vagy pedig nem értette azok kikeresését; mindkét esetben meg kell elégednie azzal, a mit azok elértek, a kiket megválasztott. A németeknek

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Érdekes vasuti utazás.

(A „Brassó“ eredeti tárczája.)

Irta: Senki.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Tudva azt, hogy Brassó város közönsége nem-sokára azon kellemes helyzetben lesz, hogy a brassó-zernesti és brassó-háromszéki helyi érdekű vasutak rég óhajtott áldásait élvezhesse, nem tartom érdektelennek egy utazás elbeszélését, melynek szenvedőleges résztvevője valék. Minden félreértés elkerülése végett azonban jóelőre kijelentem, hogy szent meggyőződése szerint hasonló dolgok a brassói helyi érdekű vasutaknál — mint a melyeket a magyar államvasutak igazgatósága fog kezelni — nem fognak előfordulni.

Az utazás színtere hazánk egyik ujonnan megnyílt helyi érdekű vasutja. A mindössze 15 kilométer hosszú vonal Ruczaháta városát Sasfaluvá — mely azonban szintén város (a legújabb népszámlálás szerint 1218 lakosa van) köti össze; a két végállomás között még három állomás és egy megállóhely van s ezen nagyszabású vasutnak van két mozdonya, há-

rom személy- és két podgyászkoecija és — a mi fő-dolog — külön igazgatósága.

Néhány nappal ezelőtt tehát nőmmel együtt Ruczahátáról Sasfalura kellett utaznom s mi sem természetesebb, minthogy közlekedési eszközül az új vasutat választottuk. A menetrend értelmében a vonatnak — tehervonat személyszállítással — esti 8 óra 25 perczkor kellett volna elindulnia; mi tehát néhány perczrel 8 óra után a pályaudvaron voltunk, hogy valamiképen el ne késsünk. Azonnal jegyet akartam váltani, azonban a pénztár még zárva volt. Tudakozódásomra azonnal felvilágosítottak, hogy a a pénztáros ur a lakásán van s ilyenkor kis fiát altatja el s addig, míg a kis trónörökös el nem alszik, nem is jön a pénztárba. A jövődöbeli pénztárosban azonban már megvan a „vasuti érzék“ (nagy vasuti carriert jósolok neki.) mert negyed kilencz órára szerencsésen elaludt s így még idejekorán jegyekhez jutottunk.

Első csegetéskor a vonat egyetlen személyko-csijába beszállottunk s türelmesen vártuk az elindulás nagy momentumát.

Egy perczrel az elindulásra kitűzött idő előtt — 8 óra 24 perczkor — azonban a pályaudvar szomszédságában lévő és „A két arany-hal“-hoz címzett vendéglő egyik pinczéje érkezett lélekszakadva a

pályaudvarra s az állomásfőnökhöz fordulva így szólt:

— X. ur kéreti az állomásfőnök urat, szíveskedjék a vonatot kissé várakoztatni, mert ő még nálunk a vendéglőben vacsorálni akar s a megrendelt bécsi szelet még nem kész.

— Melyik osztályban utazik X. ur? — kérdi erre az állomásfőnök.

— A második osztályban, kérem alásan, — válaszol a pinczér.

— Akkor a vonat várni fog. Mondja meg X. urnak, hogy vacsorájához jó étvágyat kívánok neki.

A pinczér a jó borra való reményében örömtől sugárzó arczezal elrohant, és a mi sorsunk el volt döntve. Várnunk kellett, míg X. ur bécsi szeletje elkészül! Bennem fölfort a vér és szitkozódni, lármázni akartam; de még idejekorán észrehevém, hogy a többi utasok mily stoikus nyugalommal fogadták az állomásfőnök ur határozatát s így én is jobbnak láttam belenyugodni a megmásithatatlan ténybe.

Egy negyedóra múlva X. ur már megérkezett, megköszönte az állomásfőnöknek szívesességét, megkínálta egy szivarral, maga is rágyújtott s végre beszállott, mire azután a vonat 8 óra 42 perczkor szerencsésen el is indult.

Utközben semmi nagyobb baj nem történt. Igaz ugyan, hogy az egyik utatjárónál várunk kellett, ugyan, hogy az egyik utatjárónál várunk kellett, ugyan, hogy az egyik utatjárónál várunk kellett,

van egy közmondásuk: szegény ember vízzel főz. Miért nem bír a mi nemzetünk egy Cavourral, Napoleonnal, vagy Bismarckkal? Én, Isten tudja, kívánám, hogy lennének, és akkor nem volna szükség a nemzetnek a magunkféle törpékre. De garasokat és forintokat kidobálni addig, míg nem birunk ezrekkel és milliókkal és úgy tenni, mintha minden pillanatban kaphatnánk milliókat, az merő oktalanság.

A francia lapok újabb időben egyre a legaggasztóbb híreket hozzák Bulgáriából. Következésszerűen különben nem igen törekednek. A minap még azt újságolták, hogy Ferdinánd soha sem fog visszavonulni Bulgáriába, most meg a „Temps” egy pessimistikus távirata épen a visszatéréshez fűzi vészjóslatait. Szerinte Bulgáriában mindenki meg van győződve, hogy Ferdinánd azonnal visszatértekor Bulgária függetlenségét fogja proclamálni, sőt sokan azt hiszik, hogy a királyi címet is elveszi. Macedoniát újabban számtalan bulgár izgató lepte el s valószínű, hogy egy időben fogunk hallani a bolgár függetlenségi nyilatkozatról s egy macedonai fölkelésről. A „Temps” szerint a porta mindezt tudja s már egyre szaporítja macedonia; helyőrségeit. A kérdés komoly oldala különben az, hogy Oroszországot mit fog ez eseményekhez szólni. Vajjon beéri-e egyszerű tiltakozással, mint az 1885-iki philippopeli államesinykor, vagy fegyveres intervencióra szánja-e magát, és ha igen, hogy veszik azt Ausztria-Magyarország és Németország?

Hogy a „Temps” jóslatai egyelőre mennyire komolyan veendőek, azt az „Agence Balcanique” következő távirata mutatja: Tegnap (18-án) tették közzé a szultán iradéját, mely megengedi, hogy Üskübbe, Köprilibe és Ochridába bolgár püspökök neveztesse ki. A szultán ez elhatározása itt, valamint a vidéken kitűnő benyomást tett. Ebben általában Stambul nagy sikerrel látják, mely a legközelebbi választásoknál is érvényesülni fog. Intézkedtek, hogy a kelet-ruméliai hűbér juliusi részlete kifizetessék.

A belgrádi „Dnevni List” hazugságokban gyönyörködő olvasóinak azt beszéli, hogy újabban számos bolgár tiszt és katona megszökött s hogy július 17-én egyszerre 40 katonát lövett a bolgár kormány agyon. Ez mind a Panitzta-ügy átvitelt, de új összeesküvésről is rebesztetnek. — Semmi kétség, hogy a szerbek és muszák ezt így szeretnék.

Vasuti tisztképző tanfolyam.

A Budapesten fennálló vasuti tisztképző tanfolyamon, melynek célja és feladata azon egyének elméleti kiképzése, kik a vasuti vállalatoknál a forgalmi, kereskedelmi és távirdai szolgálatban mint hivatalnokok alkalmazást kívánnak nyerni, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur intézkedése alapján a f. é. szeptember 1-én a negyedik tanév veszi kezdetét.

E tanfolyamon a következő kötelező tantárgyak fognak előadatni, u. m.

1. Vasuti technologia;
2. távirdai szolgálat;
3. forgalmi szolgálat és vasuti egészségügyi szolgálat;
4. kereskedelmi szolgálat;

míg vagy kétszáz ökröt áthajtottak: „de ez még nem a legnagyobb szerencsétlenség a világon”, nyugtatá meg a kalauz a türelmetlenkedő utasokat.

A harmadik állomáson — alig egy negyedóránnyira végeztünk — „berakodás” volt, azaz körülbelül harmincz darab kisebb-nagyobb collit kellett egy teherkocsiba berakni. A vonat úgy állott meg, hogy az illető üres teherkocsi tiz lépésnyire lehetett a felrakodótól, melyen a ládák, hordók stb. heverték. A munkások lármáztak és azt követelték, hogy a vonatot tolják kissé vissza, úgy, hogy az illető teherkocsi épen a felrakodó előtt álljon, de a mozdonyvezető ur kijelentette, hogy ő ezt nem teszi meg. Így tehát minden egyes darabot először a felrakodóról le a földre s onnan ismét föl a teherkocsiba kellett rakni, mi a munkát természetesen nagyon meglasztotta. Körülbelül háromnegyedőrai tartózkodás után végre minden csengetés, füttyölés s jeladás nélkül elindultunk.

Már lehettünk egy kilométernyire az állomástól, midőn vonatunk egyszerre a nyílt pályán megállt s rögtön reá visszahaladt az állomás felé. Mi persze nem tudtuk mire vélni a dolgot. Nehány várakozásteljes perc után ismét az innét elhagyott állomásban voltunk s vonatunk megállott. Az utasok mind a coupéablakokhoz rohantak s „Mi baj?” „Mi

5. vasuti földrajz;
6. vasutügy története;
7. vasuti jog- és törvényisme;
8. kereskedelmi számtan és vasuti könyvvitel;
9. vasuti áru- és anyagisme;
10. német nyelv;
11. francia nyelv.

Az előadások hetenként összesen 30 órára tartanak s d. u. 3-tól esti 8 óráig tartanak.

Tanfolyami hallgatók csak oly egyének vehetők fel, kik eredeti vagy közjegyzőileg hitelesített másolati okmányokkal igazolják, hogy:

1. megfelelő elméleti előképzettséggel bírnak;
2. 18-ik életévüket már betöltötték, vagy az 1891. évi január hó végéig betölteni fogják;
3. magyar állampolgárok;
4. a hivatalos magyar nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírják;
5. feddhetetlen előéletűek, mi a tanulmányok befejezte óta eltelt időre nézve hatóságilag megerősített foglalkozási és erkölcsi bizonyítványokkal igazolható;
6. a vasuti szolgálatra testileg is alkalmasak, minek bizonyítására a vasuti vállalatok orvosai és a hatósági orvosok hivatnak.

A mi az elméleti képzettséget és iskolai előképzettséget illeti, hallgatók felvétetnek, kik legalább is valamely főgymnasiumot vagy főreáltanodát vagy katonai tanintézetet sikerrel végeztek s az előírt érettségi vagy zárvizsgát megfelelő eredménnyel letették, valamint azok, kik a cs. és kir. hadsereg vagy a m. kir. honvédség tényleges állományában szolgáltak s a tiszti vizsgát sikerrel letették.

1. A kereskedelmi tanintézetek közül: a budapesti, fiumei, kolozsvári, székesfehérvári, debreczeni, aradi, pozsonyi, soproni és brassói kereskedelmi akadémiák, továbbá az újvidéki, budapesti II. VI. és IX. kerületi községi, turóc-szt.-mártoni és fogarasi államilag segélyezett községi, a szegedi községi és a miskolci társulati középkereskedelmi iskolák, végre a Wiesner-féle temesvári, a Röser-féle budapesti és a Porges-féle pécsi középkereskedelmi iskola.

2. A fennálló katonai tanintézetek közül az 1889. évi XXXIV. t. cz. alapján a m. kir. honvédségi Ludovika-akadémiában föllírt tényleges állománybeli tisztképző tanfolyam, a cs. és kir. akadémiák és főreáliskolák a cs. és kir. gyalogsági, lovassági és tüzérségi, hadmérnöki és utász-hadapródiskolák s végre 3. a korábban fennállott katonai tanintézetek közül a m. kir. honvédségi Ludovika-akadémiában az 1884. évig fennállott régi rendszerű általános tisztképző tanfolyam a cs. és kir. katonai akadémiák (bécsújhelyi katonai akadémia a régi szervezet szerint, tüzéradadémia és hadmérnöki akadémia) katonai collegium, katonai technikai iskolák, hadapród-intézetek, tüzér-, hadmérnöki utász-iskola század, had-apród, század és utászkar-iskola.

A tanév szeptember 1-én kezdődik és egy hónapban 10 hónapig tart.

A tanév befejeztével távozási bizonyítványt kapott hallgatók a hazai vasutakhoz osztatnak be és három hónapig tartó gyakorlati próbaszolgálat után a mindon év október hó 10-től december 23-ig ter-

történt? kérdések hangzottak mindenfelől. Bölcs kalauzunk rögtön megadta a feleletet: Az imént indulás előtt elfelejtettek csöngetni és füttyölni, a minek pedig a szabályzat szerint meg kell történni; tehát visszatért a vonat pótolni a mulasztottakat, mert „rendnek muszáj lenni”. Erre azután megtörtént a csöngetés és füttyölés és a vonat újból megindult, a mi nek én nagyon örültem, mert attól féltem, hogy ezen nevezetes actusról egy kir. közjegyző jelenlétében jegyzőkönyvet fognak felvenni. Ez azonban nem történt meg, sőt — a mint mondám — a vonat elindult és mi minden további baj nélkül mindössze másfél órai késéssel tizenegy órakor szerencsésen megérkeztünk Sasfalura. Itt kocsit akartam fogadni, mert nőm már nagyon fáradt volt; kocsit azonban ily késő éjjel már nem volt a pályaudvaron. Nem tehetünk egyebet, mint szépen gyalog haza botorkáltunk.

Álmomban azután folyton utaztam és a különböző ládák, hordók, ökrök, bécsi szeletek stb. egyre felízgatott képzeletem előtt táncoltak, úgy, hogy minduntalan ijedten felkiáltottam. Nőm részvétellel kérdezősködött reggel, hogy vajjon minő borzasztó álmaim lehettek s már elővette az álmoskönyvet; én azonban megnyugtattam, hogy csak érdekes vasuti utazásunkat éltem át még egyszer álmomban.

jedő időszakban megejtendő képesítő vizsgára becsátatnak s a vizsgálat sikeres megállása esetében a vasuti szolgálatra képesítő bizonyítványt kapnak.

E bizonyítványok a magyar korona területén létező összes vasuti vállalatok által jogérvényesekül tekintetnek és pedig oly joghatálylyal, hogy a forgalmi, kereskedelmi és távirdaszolgálatnál hivatalnokká csak is azok nevezhetők ki, kik a tanfolyamon a képesítő vizsgát sikerrel letették.

Megjegyeztetik, hogy az eddigi három évi tanfolyamon képesített összes hallgatók részint mint hivatalnokok, részint mint hivatalnokokgyakornokok már is alkalmazva vannak a hazai vasutaknál.

Beíratási díj fejében mindenki 10 frtot tartozik fizetni; ezenkívül 60 frt tandíjat.

Azok, kik szegénységük alapján a tandíj fizetése alól fölmentetni kívánják magukat, ez iránt beíratásuk alkalmával a folyó évben kiállított hiteles adatokra támaszkodó szegénységi bizonyítvánnyal felszerelt külön kérvénnyel folyamodhatnak.

A tanfolyam az intézet saját házában czélszerűen és kényelmesen van elhelyezve, külön szakkönyvtár és muzeum fölött rendelkezik ér van külön iktézet i orvosa.

További fölvilágosítással a póstadíj beküldése mellett alulírott igazgatóság készségesen szolgál.

Fölhívatnak mindazok, kik e tanfolyamban az 1890—91-ik tanévre fölvetetni óhajtanak, hogy kelőleg felszerelt folyamodványukat a „Vasuti tisztképző tanfolyam” Igazgatóságánál (Budapest VIII. Luther és Bezerédj utcák sarkán) legkésőbb f. évi augusztus hó 20-ig nyújták be.

Budapest, 1890. július 18-án.

Az igazgatóság.

Román lapszemle.

Rieger cseh pártvezér lemondásáról vezérezik a „Gaz.” s úgy találja, hogy lemondásával az önmegtagadás szép példáját adta a nagy czél elérésére. Tudva van, hogy a „Gaz.” is a foederatio hive itt nálunk. Nem csak a szlávoknak — véli a „Gaz.” — hanem a románoknak is büne az, hogy nem ismernek tekintélyt és nem szeretik a fegyelmet és e miatt szenved főleg 30 év óta a románság. E bűnünk miatt győztek le — ugymond — minket ellenfeleink a legfőbb kérdésekben. Óhajtja, hogy ne fuladjon a csehkiegyezés a vízbe, mint a cigány, hanem vivják ki a monarchia népei a jogegyenlőséget.

A szebeni „Telegraful Român” az ottani német lappal vitatkozik „Epilog la Sachsenta” czimen. Az a Szeliste és Talmács bántja a román lapot, hogy miért kerültek azok a szász programba, tart tőle. Rossz jelnek tekinti, hogy Szebenben és Brassóban a városi tisztújítás a románok mellőzésével folyt le, mint nem régen Vizaknán és Abrudbányán. Az is feltűnt neki, hogy közszerepben álló főispánunk a beiktatás alkalmával és a banketten, bár románul is üdvözölték, nem reflectált, azaz, hogy nem válaszolt románul, mint a szászoknak németül. Így aztán aggódva tekint ott Szebenben és itt Brassóban is a jövőre. Nagy baj, nagy aggodalom semmiért. Igaz, hogy Lenger János ügyvéd szép, ékes román nyelven üdvözölte beiktatási ünnepélyén a főispánt és poharat emelt a közös hadseregért; de az is igaz, hogy a főispán sem köteles minden egyes üdvözlésre az illető nyelven, tehát itt nálunk három nyelven válaszolni. Ezért még nyugodt lehet a „Telegrafu.”

Hatalmuk teljes tudatában senki által sem felszélyezve ujtották meg a tisztviselőket e napokban Szebenben és Brassóban. El fogják ismerni ők is, hogy úgy Szebenben, valamint Brassóban a románok száma olyan arányban áll a szászokéval, mint ezeké a magyarokéval és mégis, midőn ők azt követelik, hogy az állam a maga érdekében minél több szászt alkalmazzon hivatalban, ők ezt nem követik a románokkal szemben sem Szebenben, sem Brassóban, egyetlen egy román sem alkalmaztak a városi hivatalokban, pedig úgy vagyunk értesülve, hogy ígéretet is tettek a románoknak, de az utolsó pillanatban így mentegették magukat: „Non possumus”. Ime egy kis bizonyítéka a szászok igazság- és méltányosságérzetének és a jövőre reménysugarának. Ők nem sirnak többé lapjaikban, sem idehaza, sem a külföldön a magyarok és a kormány ellen; ellenkezőleg minden eddig tett lépésük tiszta előzékenység a kormány irányában. A szász-hermányi kerületben, ahol a szászok többségben vannak, gr. Bethlen minisztert választották meg képviselőnek közfelkiáltással és lelkesedéssel. Nem vádképen említjük ezt föl, ha-

nem mint bizonyítékát annak, hogy Brassó körül is teljesen megszűnt az ellenségeskedés. Csak is néhány jelentős pillanatot hozunk föl. Brassó vármegye új főispánját a beiktatáskor szép német és román beszédekkel üdvözlötték. A szászoknak nyájasan felelt németül a románokat mellőzte. Szintén így történt a banketten is.

Igy zsémbelődik a „Telegraf”.

Czenkalji.

NAPI HIREK.

A ref. templom ügyében mult csüörtörtöki számban közölt cikkre vonatkozólag annak kijelentésére kértünk fel, hogy a városi tanácsülésben, mely ez ügyet tárgyalta, Kertsch városi mérnök ur, mint előadó, a templomnak Alpár tervei szerint való kivitele mellett nyilatkozott. Mi e tényre már nevezett cikkünk jegyzetében is utaltunk, de nem akartuk sem azokat megnevezni, kik a benyújtott tervezet ellen, sem pedig azokat, kik mellette nyilatkoztak. Miután azonban, — nem értjük mily alapon — e cikkünk oly értelmezést nyert, mintha annak éle Kertsch mérnök ur szeméye ellen lenne irányozva, örömmel constatáljuk, hogy a városi tanácsnak ez ügyben egyetlen igazán szakértő tagja is egy nézetben volt velünk e kérdésben, s hogy ennek következtében cikkünk olyforma értelmezése ellen, mintha abban a városi mérnököt akartuk volna megtámadni, tiltakozunk. — Különben a nevezett cikkünkben mondottakat fentartjuk.

Az iparos ifjak vasárnapi kerti mulatsága az „Oroszlán” pavillonjában szépen, kedélyesen folyt le, s — mint a rendezőség minket értesít — anyagi eredmény tekintetében is jól sikerült. Igazán örül az ember, ha látja, miként bontakozik ki társadalmunk egy része azon kasztszellem-szötte burokból, mely eddig nem igen engedte egyik osztályt résztvenni a másiknak örömeiben; jól esik itt följegyeznünk, hogy iparos ifjaink rendes pártfogóin (mint öntelten mondták a rendezők: „a mi közönségünk”-ön), az iparos osztály képviselőin kívül ott láttuk társadalmunk előkelőbbjeinek egy néhányát is, fesztelenül mulatva derék iparosaink körében. S ez jól van így: iparos ifjaink egylete hova-tovább nagyobb pártfogásnak fog örvendeni, minél inkább jelelt adják annak, hogy e pártfogást megérdemlik, a minthogy úgy is van. Csak előre!

Nyilvános számadás és köszönet. A brassói iparos ifjak önképző- és betegsegélyező együletének tagjai által az egylet betegsegély-alapja javára július 20-án rendezett nyári mulatsága alkalmával felülfizettek: Adler Lipót ur 2 frt, Lázár János ur 1 frt, Sikes István ur 1 frtot. — Fogadják úgy a szíves felülfizetők, mint a mulatságon részvett szép közönség az egylet iránt tanúsított pártfogásukért annak nevében kifejezett hálás köszönetünket. A rendezőség.

Rendőri hírek. Fia kerrend. — Miután több ízben panasz tétetett az itteni és különösen az idegen közönségnek bérkocsitulajdonosok által történt kizsákmányolása miatt, az itteni, valamint az idegen közönség érdekében köztudomásra hozatik, hogy minden bérkocsiban a menet-díjjegyzék látható helyen tartandó, minden bérkocsinak egy hajtókönyv, valamint egy panaszkönyv birtokában kell lennie, mely utóbbinak könnyen kiszedhető levelei legyenek. Egy ilyen, a félnek saját aláírásával ellátott panaszát tartalmazó levél a városkapitányságnak vagy bármely rendőrnök átadható.

A nappali órákban (t. i. jelenleg reggeli 5 órától esti 9 óráig) a kocsidíja a belvárosban és a külvárosokban egy negyed órára 25 krt, félórara 50 krt, egy órára 80 krt teszen; az éjjeli órákban megfelelőleg 40, 70 krt, és 1 frtot. Minden megkezdődött negyedóra telinek számít és a várás ideje a menetidőbe beleszámíttatik.

Az indóházhoz vagy vissza a menet a nappali órákban 60 krt, az éjjeli órákban 80 krt teszen. A kocsidíj elhelyezett podgyászért 20 kr fizetendő a kocsidíj belsejében elhelyezett podgyászért semmi sem fizetendő.

Menetek a külhelyekre és az egész külterületen és pedig Deresztébe, Noába, Honterus-térre, Pojánában, Fügő-kőhöz, Méhkeretekbe, Alsó- és Felső-Tömörsre egy fél napra 2 frt 50 kr és az egész napra 4 frt. A városi területen kívüli menetekért a menetdíjak meghatározására a bérkocsitulajdonos és a fél közti kölcsönös megegyezésre bízatik.

Örült félelem. Székely Antal tatrangi állami elemi iskolai tanítót a minap mint lelki beteget vitte

Budapestre ipja és igazgatója, Bartha Károly tatrangi igazgató-tanító. A der k tanítót a félelem tette örülté. Körülbelül két éve, hogy azt kezdte hinni, hogy tudóbeteg s e szörnyű betegségtől való félelme kergette ama legszörnyebb betegségre.

Tüzevész. Kolozsvárt f. hó 18-án és 19-én d. után nagy tűz dühöngött. A szárazság és forróság nagy segítségére volt a romboló elemnek, mely 18-án 5 házat és a hozzátartozó melléképületet semmisített meg. Hét darab szarvasmarha szintén odaveszett, mivel a padláson kitört tűz miatt nem lehetett azokat megszabadítani. A 19-én kiütött tűz két házat és egy csürt pusztított el. Tekintettel a tömeges — egy éjjel négy helyen — gyújtogatási kísérletekre, nagy valószínűséggel mondhatjuk, hogy mindkét tűz gyújtogatásból eredt.

Meglőtték a vadászatot. Gróf Stollberg-Wernigerode Konrádot — gróf Stollberg-Wernigerode Udo fiát — kacsavadászatot, saját vadásza vigyázatlanságából meglötte. A gróf csak nemrég tette le érettségi vizsgáját s szünidejét töltötte ki Dönhofstádtben. Nordenburgnál, a Werder melletti tavon tartott vadászatot apa és fia külön esolnakokon foglaltak helyet, az egyiken Konrád gróf a vadászával. A szolga egy buvárt vett célba s a gróf éppen akkor oly szerencsétlenül fordult meg, hogy a lövéstől találva, holtan rogyott össze, s közel álló atyja fogta fel és es közben. A lövés az ifju gróf koponyájának hátulsó részét zuzta szét. A vadász most önmaga ellen fordította fegyverét; erővel csavarták ki a kezéből. Csak akkor nyugodott meg kissé, a midőn az öreg gróf vállára tette kezét s így szólott: „Nyugodjék meg, fiatal ember, Isten rendelkezése volt ez!” A holttestet még ez éjjel átszállították Dönhofstádtbe. A vesztesség annál súlyosabb, mert Dönhofstádt ifju majorescoja, Konrád gróf, viruló és életvidor ifju volt s a legszebb reményeket keltette szeretetreméltóságával és szellemességével.

Próba a Giffard-fegyverekkel. F. h. 18-án Londonban a skót önkéntesek kaszányájában próbát tartottak a Giffard-fegyverekkel, nagyszámu előkelő és szakértő vendég jelenlétében. Giffard első sorban megmagyarázta fegyverének lényegét, aztán löttek vele mintegy 200-at a legnagyobb szerű eredménnyel. Nagy feltűnést keltett a fegyver egyszerű szerkezete, melynél fogva annak egy percznyi magyarázat után bárki is hasznát tudja venni. Az eredményes lövések száma, lövések biztonsága és a teljes veszélytelenség a lövőre nézve, csudálatot keltettek. A meghívottak élénk tetszésnyilatkozatokkal halmozták el Giffardot.

Az aláaknázott czári palota. A pétervári Anicskov-palotában, hol a czár lakik, a föld alatt aknát földöztek fel. A czár ugyanis elrendelte, hogy a palotába a villamos világítást vezessék be. A munkálatokat már megkezdtek s az ásások alatt két érdekes leletre bukkantak. — A pince egyik szögletében egy méter mélységben még ép állapotban két ujszülött gyermekesontvázat találtak. Természetesen a találatásoknak vége-hossza nincs, hogy a csontvázak miként kerültek oda, és magától értetődik, hogy a leghihetlenebb és legképtelenebb történeteket terjesztik róluk. A második lelet azonban már komolyabb jelentőségű. Ugyanis a czár dolgozó szobája alatt egy befalazott üreget találtak, melynek közepén egy pléhdoboz volt, a melyből rézsodronyok jöttek ki, hasonló azokhoz, melyek a villamosság vezetésére szolgálnak. A doboz ugyan üres volt de mégis általánosan azt hiszik, hogy itt a czár élete ellen tervezett merényletről van szó, melyet azonban előre nem látott körülmények hiusítottak meg. Csak a fölött csudálkoznak, hogy miként volt lehetséges egy ilyen munkát elvégezni a palotában, a nélkül, hogy a nagyszámu személyzetből valaki észrevette volna. Most mindenki az Anicskov-palota titkairól beszél, bár magától értetődik, hogy minden lehető megtörtént, hogy a két leletet eltítkolják, de úgy látszik, nem sokáig tudták titkolni.

A fűthető esizma. Említettük a francia köztársaság elnöke elleni merényletet. A merénylő neve Marcel Mathia Jakobs, 40 éves, tisztességes körülmények között élő, hallgatag ember, ki ezelőtt pinczér volt, most pedig visszavonultan embergyűlöletnek adta magát. Midőn kérdezték, miért lőtt az elnökre, így felelt: „Én nem haragszom Carnot urra, mutatja az is, hogy a revolver-töltényekben nem volt golyó. Csak a figyelmet akartam magamra irányítani.” S midőn kérdezték ennek okát, így folytatta: „A léghajó kormányozására egy rotációs készüléket találtam fel, továbbá feltaláltam a fűthető esizmát. De senki sem akar nekem pénzt adni, hogy találmányomat kiaknázjam. Most aztán figyelemmel lesznek irántam

az emberek.” A merénylőt elmebeli állapotának megfigyelése végett a fegyencz-kórházba küldték.

Levélpapír szerelmesek számára. Valamelyik élelmes kereskedő sajátos levélpapírt hozott forgalomba, a mely azonban csak szerelmeseknek való s így vállalata nagy jövőnek néz elébe. A szabadalmazott levélpapír negyedik oldalának legalján nagy folt látható, majdnem akkora, mint egy négykrajczáros. Első tekintetre olyan, mint valami odahirtelenkedett — malacz. Az avatott szerelmesek azonban tudják, hogy az nem malacz, hanem — csók. Megcsókolják ugyanis azt a foltot, aztán föladják a levelet. A czimzettnek kiváló élvezetet nyújt a levél. Az a folt gumiarabicum. A mikor a czimzett átveszi a csókot, a levél ajkához ragad s egyuttal valami kellemes illatot érez. Az igaz, hogy aztán sok vesződségbe kerül, a mig leszedi ajkáról a levelet, de hát a szerelmesek mi mindenre nem képesek.

T a n ü g y.

Az orsz. m. kir. zene- és színművészeti akadémia évkönyve. Az előttünk fekvő értesítő Schlauch Lőrincz nagyváradi püspök remek beszéde nyitja meg, melyet az intézet évzáró ünnepén, mint ennek elnöke mondott.

A beszéd után az év történetéből vett érdekes adatok, majd pedig az akadémián szervezett tanfolyamoknak ismertetése, a tananyag és a tanítványok létszámának kimutatása következik.

Az értesítő utóbbi része igen érdekes. Megtudjuk belőle, hogy Európaszerte ismeretes hegedűművésznőknek, Hubay Jenőnek, egyes osztályaiban 2—3 növendéke van s a még hiresebb Popper gordonka-művészetének titkait sem lesi annál több tanítvány.

Ez szomoru jelenség. Az állam, ha nem is mindent, de mindenesetre igen sokat tett a zene-akadémia fejlesztéséért. Az említett művészeket kívül még sok jeles tanárt alkalmazott, kiknek neve a zenei körökben nemcsak minálunk, de a külföldön is igen jó hangzásu. Olykor annak tulajdonítják az akadémia egyes tanszakainak néptelenségét, hogy egykét tanár németül tartja előadásait. Ilyen csak kettő van: Popper és Koessler, kik különben kötelezték magukat, hogy egy év mulva magyar nyelven adják elő tárgyaikat. De hogy nem ez az igazi ok, kitetszik abból is, hogy a tősgyökeres magyar Hubaynak jóval kevesebb tanítványa van, mint Koesslernek.

Az egyes tanszakok gyenge látogatottságának oka, úgy látszik, abban van, hogy a nagy közönség még mindig nincs kellőleg tájékoztatva a Zeneakadémia igazi célja felől. Az akadémia célja nem csak az, hogy hangversenyjáró művészeket neveljen hanem jó jövedelmes életpályára képezzen. A mint a tudományos egyetem is csak igen-igen kevés tudóst nevel, hanem igen sok hasznavehető orvost, bírót, ügyvédet, tanárt és államhivatalnokot képez, úgy a zeneakadémia is jó zenetanárokat, egyházi- és színházi karmestereket, kiváló zenekari zenészeket akar adni az országnak, nem pedig kétes jövőjű „művészeket”.

A kinek zeneileg tehetséges gyermeke van, ne kényszerítse az u. n. kenyérkereseti pályák egyikére: adja zenére, ez lesz legjobb kenyérkeresete. Az akadémia jó tanulóit tandíjmentességre és ösztöndíjra számíthatnak. A Haynald-féle ösztöndíj (6000 frtnak kamatai) eddig még senkinek sem adatott ki, mert nem akadt jelentkező, a ki az egyházi zenében (orgona, karvezetés) szeretné magát kiképeztetni! Pedig az ösztöndíj egyszerre több évre lesz kiadva s az akadémia még azzal is kecsegteti az illetőt, hogy tanulmányai bevégezése után magán az akadémián tanáru alkalmazzák.

Jóval többen iratkoznak a színművészeti és operai szakokra. Fájdalom, ebben sincs köszönet. Ezen tisztán művészi pályákon a dolog természete szerint csak a tanulók legkisebb része boldogulhat. Itt is rendkívül jó hatásu, fölötte fejlesztő lehet az iskola, mégis fűdolog, a mit a növendéknek magával kell hoznia: a művészi tehetség.

A tehetség nélkül jelentkezők szerencsésebb minoritása 1—2 évi eredménytelen kinlódással, de sokan, fájdalom, egy egész élet testi-lelki szenvedéseivel és nélkülözéseivel lakolnak téves ambíciójukért.

Irodalom.

Határidő- és sürgetési napló. Folyó év október végén bírósági és hatósági körökre nézve igen hasznos és célszerű napló fog megjelenni. Összeállító-

jának, Somlyói V. Ignácznak czélja, hogy az eddigi naplóban egymástól oly távol álló s oly nehezen áttekinthető tárgyalási és sürgetett ügyeket egy kalap alá vonja, a munkabeosztás s áttekinthetőség czéljából a kettőt egyesítse.

Az eredményt nemcsak számos járásbíró, törvényszéki elnök, közjegyző, alispán elismerő nyilatkozata biztosítja, hanem a felsőbb körök véleménye is, pl. o. Czorda igazságügyminiszteri államtitkár s gr. Teleki Géza volt belügyminiszter véleménye. A „Határidő- és sürgetési napló” ára előre megrendelőnek 2 frt 50 kr. bolti ára 3 frt; a „Határidő napló” pedig 1 frt 60 kr., illetőleg 2 frt lesz. Előre megrendelőnek a folyó év augusztus 15-ig rendelők fognak tekintetni.

A megrendelés Maros-Ludasra, Somlyói V. Ignác kir. jbirói végrehajtóhoz intézendő.

Közigazdaság.

Czuko-ipar és répatermelés, vonatkozással Brassó-megye közigazdasági viszonyaira.

(Folytatás.)

Ezen igények kielégítésére pedig különösebben alkalmasak a feltalajban a televény és mésznek bizonyos mérvű vegyületei. A talajnak eme két alkotó része egymást kiegészítve — bizonyos határig egy irányban gyakorolják föltételezett hatásukat; nevezetesen a nehéz földet megpuhítják s a puha földben a répa növényi tápszerzeit megtartják.

Ezen közös tulajdonság mellett még a mész a trágyának a föld általi felhasználásánál fejlődő savas vegyületeket megköti s akadályozza az oldható vas-oxidul sók képződését.

A répa nézve azonban a feltalaj mellett nem kevésbé lényeges az altalaj minősége is, minek fontossága a feltalaj tenyésztő képességének kiegészítésében nyilvánul. Nevezetesen áteresztő agyagos, homok altalaj megfelelő tápanyagokkal bíró feltalaj alatt a répa minőségét annál biztosabban fokozza, minél arányosabban fordul elő az egészben a mész és márga vegyülete.

A márga nem tulságos agyagtartalommal jó altalaj.

A kavicsos altalaj azonban csak azon esetben nem ártalmas a répának, ha fölötté legalább is egy méternyi mélységű könnyű agyagföld képezi a feltalajt.

Vastartalmu agyagos altalaj csak kiválóan jó és mély feltalaj alatt felel meg a termelés legkorlátoltabb kívánalmainak. Ha a talajminőségnek — Buerstenbinder gazdasági író nyomán — a fennebbieken jelzett kiválóbb tulajdonságait Brassó-megyében kutatjuk, úgy találjuk, hogy azon lényegesebb és előnyösebb tulajdonságok e megye területének geológiai képződményeiben kellő mértékben megvannak.

A képződés korszakai közül — mint előbb említettem — különösen a negyedik működővén közre a földművelésre, megadván annak alapfeltételeit, alkotásának eredménye megyénkben a következő:*)

a) Özönvízi (diluvium) képlete. Minthogy a barcasági síkság a diluvium-képződés idejében édes vizű tó volt, a diluvialis képződmények: agyag, lösz és homok gazdagon rakódtak le; például ezen lerakódás Brassóban 10 öl vastag, míg Magyarósnak emelkedettebb fekvésénél fogva ott a lösz már jelentéktelen. A botfai gyár körüli terület tehát az emelkedési viszonyok szerint jelentékenyen vastag lösz-lerakódással bír.

b) Áradmányi (alluvium) képletét az jellemzi, hogy a termőfölddel egyidejűleg mésztuff és mésztörmelék képződtek az által, hogy a víz a Jura-korszakból származott s később emelkedett mészhegyekről részben feloldva, részben törmelék-alakban nagyobb mennyiségű meszet rakott le a síkságon, s ezekben a termőföld a répatermelés ezen előfeltételét bírja.

A talaj minőségére végül általánosságban meg kell jegyeznünk, hogy répatermelésre minden tekintetben alkalmas föld is kellő művelés hiányában rövid időn alkalmatlanná válhatik a termelésre, valamint megfordítva, a répának látszólag meg nem felelő talaj is sokszerű kezelés mellett termőképessé tételhető.

Az okszerű kezelésnek pedig — eltekintve itt most a gazdasági rendszertől — első tényezője a trágyázás, pótolni azon növényi tápanyagokat, melyeket elvettünk a földtől.

A répa megkívánt trágyának abszolút jóságát azonban általánosságban meghatározni alig lehetséges, miután annak jósága, illetőleg minősége a talajt alkotó részekkel szemben relativ.

Miből természetszerűleg következik, hogy a trágyaanyagának akkor van a talajra termékenyítő hatása, ha a föld a felhasználandó trágya alkotórészeivel nincsen kellően ellátva s a répa igényeinek s életfeltételeinek megfelelő.

Miből viszont következik, hogy ezen életet feltételek mellett a talajviszonyoktól függ, vajjon a földnek természetes istállótrágya, vagy mesterséges trágya adassék-e.

Wagner**) az istálló- és mesterséges trágya lényegét s azoknak hatását így állapítja meg:

Az istállótrágya magában foglalja az összes növényi tápanyagokat, mi által a növény táplálását mozditja elő. Mint szerves anyag televényt képez a talajban, mi által azt puhábbá teszi, kellő nedvességben tartja, melegíti s vegyi katasát általán fokozza.

*) J. T. Meschendörfer: Versuch einer urweltlichen Geschichte des Burzenlandes.

**) H. Briem: Die Zuckerrübe.

A műtrágya ellenben csak a növény dusabb táplálására szolgál, mennyiben a feltalajnak légeny, fosfor és káli tartalmát növeli; de a talajminőségre nem gyakorol közvetlen befolyást, mivel nem tartalmaz olyan alkotórészeket, melyek által a föld televénye gazdagíthatnák.

(Folytatása következik.)

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes-vonat reg. 4 óra; gyorsvonal délután 2 óra 43 perczkor; személyvonal este 10 óra 32 perczkor, b. Bukarest felé: személyvonal 5 óra 30 perczkor reggel; gyorsvonal d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonal 9 ó. 48 perczkor d. e. **Vonatérkezések a) Budapest felől:** személyvonal reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonal d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este 10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől: gyorsvonal d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonal 10 óra 5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczkor délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonal érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. július hó 22-én.

Román papírpénz à 20 frank	9-19	vétel 9-23	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9-15	„ 9-20	„
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9-21	„ 9-25	„
Török lira	10-44	„ 10-50	„
Arany	5-44	„ 5-50	„
Orosz papírrubel	135.	„ 136.	„

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössy István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadó-hivatalban.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 7959.—1890.

Hirdetmény.

Egy a helybeli tanács-házban tervezett árnyékszék és vizelő helyreállításának, valamint a Noában egy erdészlak istállóval együtt leendő építésének kiadása iránt az írásbeli ajánlati tárgyalás hétfőn, f. évi július 28-án d. e. 11 órakor fog megtartatni.

Vállalkozni szándékozók felszólíttatnak, az 50 kros bélyeggel ellátott és 5%-nyi bántépénzzel terhelt írásbeli ajánlatokat a fenti haláridőig a városi gazdasági hivatalnál átnyújtani.

A mindkét munkálalokra együtt, vagy az egyik, vagy másik munkára kiterjeszkedő ajánlatokban az igényelt megtérítési összeg betűkben és számokban ki- teendő, valamint azon nyilatkozatot kell tartalmaznia, hogy ajánlattevő a föltételeket ismeri s hogy azoknak magát aláveti.

A közelebbi ajánlati- és szerződési föltételek, valamint a költségelőirányzat és tervek a rendes hivatalos órák alatt a városi gazdasági hivatalnál bárki által betekintheők.

Brassó, 1890. július 11-én.

(227) 2—2

A városi tanács.

Zinz C. fogorvos,

a bécsi cs. és kir. egyetemen diplomát nyert és 30 évi gyakorlattal bír, szakértő a száj- és fogbetegségekben, valamint mesterséges fogak és egész fogsorok készítésében. Hibásan készített vagy az állkapocsnak (hosszabb idő folytán) már beállott változása által, rosszul vagy épséggel nem használható (kaucsukból való) mesterséges rágó eszközöket, csekély tiszteletdíjért saját tapasztalataim felhasználásával ismét egészen használható állapotba helyezek.

(217) 7—12 **Rendel: 9—12 és 3—5-ig**

Széles-utca 596 sz., Wächter-féle ház, Brassó.

Sz. 8870.—1890.

Pályázati hirdetmény.

Alólírt városi tanács részéről ezen- nel ismét pályázat hirdettetik egy a városi sinlők házában üresedésbe jött, vallás-, nem- és nemzetiségre való tekintet nélkül adományozandó Vermacher József-féle alapítványi hely betöltése iránt.

Pályázni óhajtok tartoznak az alólírt városi tanácshoz f. é. augusztus hó 25-ig benyújtandó pályázati folyamodványaikhoz az alapító oklevél értelmében a következő okmányokat csatolni:

1) egy a városkapitányság által kiállított, a polgármester és a saját lelkésze által megerősített bizonyítványt arról, hogy úgy maga a pályázó, valamint el- tartására köteles szülői, gyermekei és hitvestársa vagyontalanok, azaz sem ingó, sem ingatlan vagyonnal nem bírnak, hogy abból bár szűkölködve megélhes- senek;

2) egy honossági bizonyítványt, mely szerint pályázó Brassóban ille- tékes;

3) egy tisztí főorvosi bizonyítványt arról, hogy pályázó inségbe jutott, vagy hogy valamely testi fogyatkozással bír; 4) a keresztlevelet, mely szerint a pályázó a 40-ik életkort meghaladta.

Brassó, 1890. július 19-én.

(229) 1—3

A városi tanács.

Női keztyűk

ezérből és selyemből, valamint férfi- és gyermek-keztyűk,

harisnyák.

női- és gyermek-harisnyák minden nagyságban,

bécsi fűzők (Mieder)

kaphatók (228) 1—3

Obert Zzófiánál

Brassó, Lópiacz 88. sz. a.